

- © Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.
- © The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.
- © La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

Khan v. Franța - [12267/16](#)

Hotărârea din 28.2.2019 [Secțiunea a V- a]

Articolul 3

Tratament degradant

Condiții de viață precare ale unui minor străin neînsoțit într-o cocioabă și eșecul de a executa un ordin judiciar de plasament: *încălcare*.

În fapt – Reclamantul, minor strain neînsoțit, a locuit timp de șase luni în zona sudică a „*lande de Calais*”, atunci când avea vârsta de doisprezece ani. De vreme ce nu a fost luat în îngrijire de către autorități ca majoritatea minorilor străini neînsoțiți, acesta a trebuit să locuiască într-o cabană.

Pe 19 februarie 2016, o organizație neguvernamentală s-a adresat cu o cerere în fața judecătorului pentru cauze cu minori, în vederea plasării provizorii a reclamantului. Printr-un ordin din aceeași zi, judecătorul pentru cauze cu minori a constatat că reclamantul nu avea reprezentanți legali în Franța și a desemnat un reprezentant temporar. Printr-un ordin din 22 februarie 2016, acesta a dispus plasarea reclamantului în cadrul departamentului de protecție a copilului, pentru a i se asigura o locuință și reunirea cu membrii familiei care locuiau în Regatul Unit, în termen de o lună.

Reclamantul a susținut că nici *departamentul* din Pas-de-Calais, nici Prefectura nu a întreprins măsuri pentru a-l proteja. Prin urmare, după demolarea cabanei sale în timpul operațiunilor de dezafectare din zona sudică de pe 2 martie 2016, reclamantul s-a mutat într-un „adăpost provizoriu” în zona nordică. Apoi, în săptămâna care a urmat zilei de 20 martie 2016, acesta a părăsit „*lande de Calais*” și a intrat ilegal pe teritoriul Angliei.

În drept – Articolul 3 (latura substanțială): Dat fiind eșecul autorităților de a-i oferi îngrijire și în ciuda sprijinului pe care l-a avut din partea organizațiilor neguvernamentale care își efectuau activitatea pe „*lande de Calais*”, reclamantul a locuit timp de șase luni într-un mediu vădit nepotrivit pentru un copil și caracterizat de insalubritate, de precaritate și de insecuritate. Eșecul de a-i asigura reclamantului o îngrijire s-a agravat din cauza dezafectării zonei sudice a sitului, dată fiind demolarea cabanei în care acesta locuia și deteriorarea generală a condițiilor de trai de pe șantier. Mai mult, din cauza situației periculoase cu care s-a confruntat reclamantul, judecătorul pentru cauze cu minori a dispus plasarea acestuia în cadrul departamentului de protecție a copilului pe 22 februarie 2016.

Înainte de dispunerea ordinului de plasare a solicitantului, autoritățile competente nici măcar nu au identificat reclamantul ca fiind un minor străin neînsoțit, chiar dacă acesta se afla pe „*lande de Calais*” timp de mai multe luni, iar ca un copil mic ce era, ar fi trebuit să se facă remarcă. Mijloacele folosite pentru a identifica minorii străini neînsoțiți prezenți pe acel sit au fost insuficiente.

Prin urmare, deși reclamantul ar fi acceptat o protecție oficială, în calitate de copil de 12 ani cu o cunoaștere limitată a limbii franceze, nu ținea de acesta în mod personal să întreprindă măsurile administrative necesare pentru a obține plasarea sa. Nici organizațiile neguvernamentale care l-au susținut în mod voluntar pe reclamant, nici avocatul care l-a reprezentat pe acesta în cadrul procedurilor care au condus la dispunerea ordinului din 22 februarie 2016, nici reprezentantul temporar care a fost desemnat pe 19 februarie 2016 nu puteau fi criticați pentru eșecul de a-l însoți la centrul de primire stabilit în mod oficial, dat fiind faptul că era, în mod evident, o responsabilitate a autorităților.

Autoritățile naționale s-au confruntat cu o sarcină complexă, având în vedere în special numărul persoanelor de pe „*lande de Calais*” la data faptelor, precum și dificultatea de a identifica minorii străini neînsoțiți între acele persoane și de a defini și implementa un mod de îngrijire potrivit cu

situația acestora, mai ales că unii dintre copii erau reticenți în a accepta o asemenea dispoziție. Totuși, autoritățile care au eșuat să implementeze ordinul de plasare provizorie a reclamantului nu au făcut tot ceea ce se aștepta în mod rezonabil de la acestea pentru a-și îndeplini obligația de a-l proteja și de a-i acorda îngrijire reclamantului, un minor străin neînsoțit de 12 ani care se afla în mod ilegal pe teritoriul național și care aparținea uneia dintre cele mai vulnerabile categorii din societate.

Combinația dintre precaritatea mediului inadecvat pentru copii în care reclamantul a trăit timp de mai multe luni în cabana din „*lande de Calais*” și neexecutarea ordinului judecătoresc pentru cauze cu minori, care a avut ca scop să protejeze reclamantul, a echivalat cu un tratament degradant.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Articolul 41: 15 000 EUR pentru prejudiciul moral; capătul de cerere privind prejudiciul material respins.